

Ivanov jako smutný klaun

Oprašovat a něžně hýčkat jednoho z největších světových dramatiků Čechova začala ostravská divadla před několika lety.

Ostravská divadla nejdříve uvedla pozdější Čechovova dramata Višňový sad, Tři sestry a Racka, aby si připravila terén pro ohledání příběhu muže, který měl tak mnoho, ale potřeboval tak málo. Ivanov se před měsícem objevil na prknech Národního divadla moravskoslezského.

Hra stejně jako ostatní Čechovovy komedie, jak sám autor všechny texty důsledně označoval, trpce zobrazuje lidské touhy a sny jako by uzamčené v bezčasi, jehož hlavním jmenovatelem je nuda. Nikdo není spokojen se stavem věcí, ale pozvednout zbraň většinou dokáže jen k vlastním

Herci Veronika Lazorčáková (Saša) a Tomáš Jirman (Nikolaj Ivanov)

ARCHIV DIVADLA

spánkům. Takový je i osud Nikolaje Ivanova, kdysi úspěšného a zámožného statkáře, který se zadlužil do té míry, že nemůže ani vyplatit mzdy dělníků, ani splatit úroky. Především ale ztratil smysl života. Dnešními slovy prožívá typickou krizi středního věku.

Režisér inscenace Štěpán

Pácl obsadil do hlavní role Tomáše Jirmana, který nejenže neodpovídá původnímu autorem zamýšlenému věku pětácti let, ale spíše než bilančujícího lidra připomíná smutného klauna, jemuž byly melancholie a otupělost dány do vínku hned při narození.

Zdařilejší je naopak inter-

pretace obou ženských hrdinek, které stojí po jeho boku. Manželka Anna není jen trpětelkou, ale i ženou žádostivou a provokativní alespoň zpočátku. Saša, mladé děvče, jež uhrane Ivanova, nebojuje panskou nespěšností, jak tomu ve většině případů bývá, ale zejména emancipovanou indivi-

O představení

Hru Ivanov od A. P. Čechova uvedlo Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě.

- Překlad: Leoš Suchařípa
Režie: Štěpán Pácl
Dramaturgie: Marek Pivovar
Scéna: Adriana Černá
Kostýmy: Daniela Klimešová
Hudba: Jakub Kudláč
Premiéra: 29. března 2012

dualitou. Prázdný prostor jeviště, jehož jediným dominantním prvkem je šikmína nesoucí symbolický význam a poskytující prostor pro rozličné herecké akce, napovídá, že zásadní režijní ambicí bylo přiblížení Ivanova současnému divákovi. To se nakonec podařilo. Zda ale jde opravdu o komedii o muži, který si to musí nechat projít hlavou, jak zní podtitul inscenace, zůstává diskutabilní. **MARCELA MAGDOVÁ**